Το έγγραφο αυτό συνιστά βοήθημα τεκμηρίωσης και δεν δεσμεύει τα κοινοτικά όργανα

►**B**

ΟΔΗΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 28ης Μαρτίου 1983

για τις φορολογικές ατέλειες που εφαρμόζονται στο εσωτερικό της Κοινότητας στις προσωρινές εισαγωγές ορισμένων μεταφορικών μέσων

(83/182/ΕΟΚ)

(ΕΕ L 105 της 23.4.1983, σ. 59)

Διορθώνεται από:

►**C1** Διορθωτικό ΕΕ L 168 της 28.6.1985, σ. 51 (83/182/ΕΟΚ)

▼B

ΟΔΗΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 28ης Μαρτίου 1983

για τις φορολογικές ατέλειες που εφαρμόζονται στο εσωτερικό της Κοινότητας στις προσωρινές εισαγωγές ορισμένων μεταφορικών μέσων

(83/182/ΕΟΚ)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 99,

την πρόταση της Επιτροπής [1],

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου [2],

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής [3],

Εκτιμώντας:

ότι η ελεύθερη κυκλοφορία των κατοίκων της Κοινότητας στο εσωτερικό της δυσχεραίνεται από τα φορολογικά καθεστώτα που εφαρμόζονται στις προσωρινές εισαγωγές ορισμένων μεταφορικών μέσων ιδιωτικής ή επαγγελματικής χρήσης·

ότι η κατάργηση των εμποδίων που προκύπτουν από τα φορολογικά αυτά καθεστώτα είναι ιδιαίτερα αναγκαία για τη σύσταση οικονομικής αγοράς που να έχει ανάλογα χαρακτηριστικά με τα χαρακτηριστικά μιας εσωτερικής αγοράς·

ότι πρέπει να είναι δυνατόν, σε ορισμένες περιπτώσεις, να καθορίζεται με βεβαιότητα η ιδιότητα του κατοίκου ενός Κράτους μέλους·

ότι κρίθηκε σκόπιμο να περιοριστεί σε ένα πρώτο στάδιο το πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας, για ορισμένα μεταφορικά μέσα, σε εκείνα που έχουν αποκτηθεί ή εισαχθεί με τους γενικούς όρους φορολογίας που ισχύουν στην εσωτερική αγορά ενός Κράτους μέλους,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

Πεδίο εφαρμογής

1. Τα Κράτη μέλη χορηγούν ατέλεια, υπό τους όρους που καθορίζονται παρακάτω, κατά την προσωρινή εισαγωγή από ένα Κράτος μέλος οδικών οχημάτων με κινητήρα —και των οχημάτων που ρυμουλκούνται από αυτά— τροχόσπιτων, σκαφών αναψυχής, ιδιωτικών αεροπλάνων, ποδηλάτων και αλόγων ιππασίας:

— από τους φόρους κύκλου εργασιών, τους ειδικούς φόρους κατανάλωσης και όλους τους άλλους φόρους κατανάλωσης,

— από τους φόρους που αναφέρονται στο παράρτημα.

2. Η ατέλεια που αναφέρεται στην παράγραφο 1 εφαρμόζεται επίσης στα συνήθη ανταλλακτικά, εξαρτήματα και εξοπλισμούς που εισάγονται μαζί με τα μεταφορικά μέσα.

3. Εξαιρούνται από την ατέλεια που αναφέρεται στην παράγραφο 1 τα οχήματα δημοσίας χρήσεως.

([1]) ΕΕ αριθ. C 267 της 21. 11. 1975, σ. 8.
([2]) ΕΕ αριθ. C 53 της 8. 3. 1976, σ. 37.
([3]) ΕΕ αριθ. C 131 της 12. 6. 1976, σ. 50.

▼B

4. α) Στο πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας δεν εμπίπτουν οι προσωρινές εισαγωγές επιβατικών οχημάτων, τροχόσπιτων, σκαφών αναψυχής, ιδιωτικών αεροπλάνων και ποδηλάτων ιδιωτικής χρήσεως, τα οποία δεν έχουν αποκτηθεί ή εισαχθεί με τους γενικούς όρους φορολογίας που ισχύουν στην εσωτερική αγορά ενός Κράτους μέλους ή/και δικαιούνται λόγω της εξαγωγής, είτε απαλλαγής από το φόρο κύκλου εργασιών, από τους ειδικούς φόρους κατανάλωσης και οποιονδήποτε άλλο φόρο κατανάλωσης είτε επιστροφής των φόρων αυτών.

Για την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας, θεωρούνται ότι πληρούν τις γενικές προϋποθέσεις φορολογίας, που ισχύουν στην εσωτερική αγορά ενός Κράτους μέλους, τα μεταφορικά μέσα που έχουν αποκτηθεί σύμφωνα με τους όρους που προβλέπει το άρθρο 15 σημείο 10 της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ [1]· ωστόσο, τα Κράτη μέλη μπορούν να θεωρήσουν ότι δεν πληρούν τις προϋποθέσεις αυτές τα μεταφορικά μέσα που έχουν αποκτηθεί υπό τους όρους που προβλέπονται στην τρίτη περίπτωση του εν λόγω σημείου 10.

β) Το Συμβούλιο, ύστερα από πρόταση της Επιτροπής, θα θεσπίσει με ομοφωνία, πριν από τις 31 Δεκεμβρίου 1985, τους κοινοτικούς κανόνες σχετικά με την παροχή ατέλειας για τα μεταφορικά μέσα που αναφέρονται στο σημείο α) πρώτο εδάφιο, λαμβάνοντας υπόψη την ανάγκη αποφυγής διπλής φορολογίας αφενός και εξασφάλισης της κανονικής και πλήρους φορολογίας των μεταφορικών μέσων ιδιωτικής χρήσης αφετέρου.

Άρθρο 2

Ορισμοί

Κατά την έννοια της παρούσας οδηγίας, νοείται ως:

α) «όχημα δημοσίας χρήσεως», κάθε οδικό όχημα το οποίο, σύμφωνα με τον τύπο κατασκευής του και τον εξοπλισμό του, είναι κατάλληλο και προορίζεται για μεταφορές με ή χωρίς κόμιστρο:

►C1 — περισσοτέρων των εννέα ατόμων, ◄ στα οποία περιλαμβάνεται και ο οδηγός,

— εμπορευμάτων,

καθώς και κάθε άλλο οδικό όχημα ειδικής χρήσεως εκτός από την καθαυτό μεταφορά,

β) «επιβατικό όχημα», κάθε οδικό όχημα, συμπεριλαμβανομένου, ενδεχομένως, και του οχήματος που ρυμουλκείται από αυτό, εκτός από τα οχήματα που αναφέρονται στο σημείο α),

γ) «επαγγελματική χρήση» ενός μεταφορικού μέσου, η χρησιμοποίηση του μεταφορικού αυτού μέσου για την άμεση άσκηση αμειβόμενης δραστηριότητας ή δραστηριότητας που έχει κερδοσκοπικό σκοπό,

δ) «ιδιωτική χρήση», κάθε χρήση εκτός από την επαγγελματική.

Άρθρο 3

Προσωρινή εισαγωγή ορισμένων μεταφορικών μέσων για ιδιωτική χρήση

Η ατέλεια από τους φόρους που αναφέρονται στο άρθρο 1 χορηγείται για συνεχές ή όχι χρονικό διάστημα που δεν υπερβαίνει τους 6 μήνες ανά δωδεκάμηνο κατά την προσωρινή εισαγωγή

[1] ΕΕ αριθ. L 145 της 13. 6. 1977 σ. 1.

▼B

επιβατικών οχημάτων, τροχόσπιτων, σκαφών αναψυχής, ιδιωτικών αεροπλάνων και ποδηλάτων, υπό τους ακόλουθους όρους:

α) ο ιδιώτης που εισάγει τα αγαθά αυτά πρέπει:

αα) να έχει τη συνήθη κατοικία του σε Κράτος μέλος άλλο από το Κράτος της προσωρινής εισαγωγής,

ββ) να χρησιμοποιεί αυτά τα μεταφορικά μέσα για ιδιωτική του χρήση,

β) τα μεταφορικά μέσα δεν επιτρέπεται να μεταβιβάζονται ούτε να εκμισθώνονται μέσα στο Κράτος μέλος όπου εισάγονται προσωρινά, αλλά ούτε και να αποτελέσουν αντικείμενο χρησιδανείου προς κάτοικο αυτού του Κράτους μέλους. Πάντως, τα επιβατικά οχήματα που ανήκουν σε επιχείριση ενοικίασης, η καταστατική έδρα της οποίας βρίσκεται στην Κοινότητα, μπορούν να εκμισθωθούν εκ νέου σε μη κάτοικο προκειμένου να επανεξαχθούν, εάν αυτά βρίσκονται στη χώρα εις εκτέλεση συμβάσεως μισθώσεως η οποία έληξε στη χώρα αυτή. Μπορούν, επίσης, να επιστραφούν, από υπάλληλο της επιχείρισης ενοικίασης, στο Κράτος μέλος όπου εκμισθώθηκαν αρχικά ακόμη και αν ο υπάλληλος αυτός κατοικεί στο Κράτος μέλος στο οποίο έγινε η προσωρινή εισαγωγή.

Άρθρο 4

Προσωρινή εισαγωγή επιβατικών οχημάτων για επαγγελματική χρήση

1. Η ατέλεια από τους φόρους που αναφέρονται στο άρθρο 1 χορηγείται κατά την προσωρινή εισαγωγή επιβατικού οχήματος σε περίπτωση επαγγελματικής χρήσης, υπό τους ακόλουθους όρους:

α) ο ιδιώτης που εισάγει το επιβατικό όχημα:

αα) πρέπει να έχει τη συνήθη κατοικία του σε Κράτος μέλος άλλο από το Κράτος της προσωρινής εισαγωγής,

ββ) δεν μπορεί να χρησιμοποιεί το όχημα στο εσωτερικό του Κράτους μέλους προσωρινής εισαγωγής για την εκτέλεση μεταφορών προσώπων με κόμιστρο ή άλλα υλικά οφέλη ούτε για βιομηχανικές και εμπορικές μεταφορές εμπορευμάτων με ή χωρίς κόμιστρο,

β) το επιβατικό όχημα δεν μπορεί να μεταβιβάζεται, να μισθώνεται ή να αποτελεί αντικείμενο χρησιδανείου στο Κράτος μέλος της προσωρινής εισαγωγής,

γ) το επιβατικό όχημα πρέπει να έχει αποκτηθεί ή εισαχθεί με τους γενικούς όρους φορολογίας που ισχύουν στην εσωτερική αγορά του Κράτους μέλους της συνήθους κατοικίας του χρήστη και δεν πρέπει να απολαύει, λόγω της εξαγωγής, καμιάς απαλλαγής ούτε επιστροφής φόρων κύκλου εργασιών, ειδικών ή άλλων φόρων κατανάλωσης.

Ο όρος αυτός θεωρείται ότι πληρούται όταν το όχημα αυτό είναι εφοδιασμένο με πινακίδα αριθμού κυκλοφορίας κανονικής σειράς του Κράτους μέλους εκδόσεως της άδειας κυκλοφορίας, με την εξαίρεση κάθε προσωρινής πινακίδας.

Εντούτοις, όταν πρόκειται για επιβατικά οχήματα για τα οποία έχει εκδοθεί άδεια κυκλοφορίας σε Κράτους μέλος, στο οποίο η χορήγηση των πινακίδων αριθμού κυκλοφορίας κανονικής σειράς δεν εξαρτάται από την τήρηση των γενικών όρων φορολογίας της εσωτερικής αγοράς, οι χρήστες πρέπει να αποδεικνύουν με οποιονδήποτε τρόπο ότι έχουν πληρωθεί οι φόροι κατανάλωσης.

▼B

2. Η ατέλεια που προβλέπεται στην παράγραφο 1 χορηγείται για ένα συνεχές ή όχι χρονικό διάστημα:

— 7 μηνών ανά δωδεκάμηνο κατά την εισαγωγή επιβατικού οχήματος από τους εμπορικούς διαμεσολαβητές οι οποίοι αναφέρονται στο άρθρο 3 της οδηγίας 64/224/ΕΟΚ [1],

— 6 μηνών ανά δωδεκάμηνο σε όλες τις άλλες περιπτώσεις.

Άρθρο 5

Ιδιαίτερες περιπτώσεις προσωρινής εισαγωγής επιβατικών οχημάτων

1. Η ατέλεια από τους φόρους που αναφέρονται στο άρθρο 1 χορηγείται για την προσωρινή εισαγωγή επιβατικών οχημάτων στις ακόλουθες περιπτώσεις:

α) κατά τη χρησιμοποίηση ενός επιβατικού οχήματος, η άδεια κυκλοφορίας του οποίου έχει εκδοθεί στη χώρα της συνήθους κατοικίας του χρήστη, για τη διαδρομή που διανύει τακτικά στο έδαφος ενός άλλου Κράτους μέλους για να πάει από την κατοικία του στον τόπο εργασίας της επιχείρησης και να επιστρέψει. Η ατέλεια αυτή δεν υπόκειται σε κανέναν περιορισμό όσον αφορά τη διάρκειά της,

β) κατά τη χρησιμοποίηση από φοιτητή ενός επιβατικού οχήματος, η άδεια κυκλοφορίας του οποίου έχει εκδοθεί στο Κράτος μέλος της συνήθους κατοικίας του, στο έδαφος του Κράτους μέλους στο οποίο ο φοιτητής διαμένει αποκλειστικά και μόνο για τις σπουδές του.

2. Η χορήγηση των ατελειών που προβλέπονται στην παράγραφο 1 υπόκειται μόνο στην τήρηση των όρων που αναφέρονται στο άρθρο 4 παράγραφος 1 σημεία α), β) και γ).

Άρθρο 6

Ατέλεια κατά την προσωρινή εισαγωγή αλόγων ιππασίας στα πλαίσια του ιππικού τουρισμού

Η ατέλεια από τους φόρους που αναφέρονται στο άρθρο 1 χορηγείται για 3 μήνες σε κάθε Κράτος μέλος κατά την προσωρινή εισαγωγή αλόγων ιππασίας, υπό τους ακόλουθους όρους:

α) τα άλογα ιππασίας πρέπει να εισέρχονται στο έδαφος του Κράτους μέλους της προσωρινής εισαγωγής εν όψει ή/και κατά τη διάρκεια περιπάτων που κάνουν οι αναβάτες τους. Τα Κράτη μέλη μπορούν να εξαιρούν από την ατέλεια τις εισαγωγές αλόγων που μεταφέρονται πάνω σε μεταφορικά μέσα και οι οποίες εκτελούνται από τους κατοίκους τους,

β) η ατέλεια πρέπει να ζητηθεί το αργότερο κατά την είσοδο στο έδαφος του Κράτους μέλους της προσωρινής εισαγωγής. Όταν ζητείται πριν από την προσωρινή εισαγωγή, ο αναβάτης μπορεί να απαλλάσσεται από την υποχρέωση να εισέλθει στο έδαφος του Κράτους μέλους εισαγωγής από συνοριακό σταθμό,

γ) τα άλογα ιππασίας δεν μπορούν να αποτελούν αντικείμενο μισθώσεως ή χρησιδανείου ούτε να μεταβιβάζονται σε τρίτους στο Κράτος μέλος της προσωρινής εισαγωγής ούτε να χρησιμοποιούνται για άλλους σκοπούς εκτός από τον περίπατο.

Άρθρο 7

Γενικοί κανόνες για τον καθορισμό της κατοικίας

1. Για την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας, ως «συνήθης κατοικία» νοείται ο τόπος στον οποίο ένα άτομο διαμένει συνήθως, δηλαδή τουλάχιστον 185 ημέρες ανά ημερολογιακό έτος λόγω προσωπικών και επαγγελματικών δεσμών ή, στην

[1] ΕΕ αριθ. 56 της 4. 4. 1964, σ. 869/64.

▼B

περίπτωση ατόμου χωρίς επαγγελματικούς δεσμούς, λόγω προσωπικών δεσμών από τους οποίους προκύπτουν στενοί δεσμοί μεταξύ αυτού του ατόμου και του τόπου στον οποίο κατοικεί.

Εντούτοις, η συνήθης κατοικία ατόμου, του οποίου οι επαγγελματικοί δεσμοί βρίσκονται σε τόπο άλλον από τον τόπο των προσωπικών του δεσμών και το οποίο για το λόγο αυτό υποχρεώνεται να διαμένει διαδοχικά σε διάφορους τόπους που βρίσκονται σε δύο ή περισσότερα Κράτη μέλη, θεωρείται ότι βρίσκεται στον τόπο των προσωπικών του δεσμών, με την προϋποθέση ότι επιστρέφει τακτικά στον τόπο αυτό. Ο τελευταίος αυτός όρος δεν απαιτείται όταν το άτομο διαμένει σε ένα Κράτος μέλος για την εκτέλεση αποστολής με καθορισμένη διάρκεια. Η φοίτηση σε πανεπιστήμιο ή άλλη σχολή δεν συνεπάγεται τη μεταφορά της συνήθους κατοικίας.

2. Οι ιδιώτες αποδεικνύουν με οποιονδήποτε τρόπο τον τόπο της συνήθους κατοικίας τους, ιδίως με το δελτίο ταυτότητάς τους ή με οποιοδήποτε άλλο έγκυρο έγγραφο.

3. Στην περίπτωση που οι αρμόδιες αρχές του Κράτους μέλους εισαγωγής αμφιβάλλουν για το κύρος της δήλωσης σχετικά με τη συνήθη κατοικία, που γίνεται σύμφωνα με την παράγραφο 2, ή με σκοπό ορισμένους ειδικούς ελέγχους, οι αρχές αυτές μπορούν να ζητούν κάθε συμπληρωματικό πληροφοριακό ή αποδεικτικό στοιχείο.

Άρθρο 8

Συμπληρωματιοί κανόνες για τον καθορισμό της κατοικίας σε περίπτωση επαγγελματικής χρήσης ενός επιβατικού οχήματος

Σε εξαιρετικές περιπτώσεις στις οποίες παρά τις συμπληρωματικές πληροφορίες, που αναφέρονται στο άρθρο 7 παράγραφος 3 και που χορηγούνται στις αρμόδιες αρχές του Κράτους μέλους εισαγωγής, εξακολουθούν να υφίστανται σοβαρές αμφιβολίες, η προσωρινή εισαγωγή επιβατικού οχήματος για επαγγελματική χρήση μπορεί να υπόκειται στην καταβολή εγγύησης.

Εντούτοις, όταν ο χρήστης του οχήματος αποδείξει ότι έχει τη συνήθη κατοικία του σε άλλο Κράτος μέλος, οι αρχές του Κράτους μέλους της προσωρινής εισαγωγής οφείλουν να επιστρέψουν την εγγύηση σε διάστημα δύο μηνών από την προσκόμιση της απόδειξης αυτής.

Άρθρο 9

Ειδικά καθεστώτα

1. Τα Κράτη μέλη έχουν τη δυνατότητα να διατηρούν ή/και να προβλέπουν ευνοϊκότερες διατάξεις από αυτές που προβλέπονται στην παρούσα οδηγία. Έχουν, ιδίως, τη δυνατότητα να επιτρέπουν, μετά από αίτηση του εισαγωγέα, την προσωρινή εισαγωγή για μεγαλύτερη χρονική περίοδο από αυτές που αναφέρονται στο άρθρο 3 και στο άρθρο 4 παράγραφος 2. Στην τελευταία αυτή περίπτωση, τα Κράτη μέλη έχουν τη δυνατότητα να εισπράττουν τους φόρους που απαριθμούνται στο παράρτημα για τις χρονικές περιόδους που υπερβαίνουν αυτές που προβλέπονται στην παρούσα οδηγία. Τα Κράτη μέλη μπορούν, επίσης, να επιτρέπουν την εκ νέου μίσθωση, σε κάτοικο του Κράτους μέλους εισαγωγής, των επιβατικών οχημάτων που αναφέρονται στο άρθρο 3 σημείο β) δεύτερη περίοδος, προκειμένου να επανεξαχθούν.

2. Σε καμιά περίπτωση δεν μπορούν τα Κράτη μέλη να εφαρμόζουν, δυνάμει της παρούσας οδηγίας, φορολογικές ατέλειες στο εσωτερικό της Κοινότητας που να είναι λιγότερο ευνοϊκές από τις ατέλειες που θα χορηγούσαν για τα μεταφορικά μέσα προελεύσεως τρίτης χώρας.

3. Το Βασίλειο της Δανίας μπορεί να διατηρήσει τους ισχύοντες στη χώρα αυτή κανόνες σχετικά με τη συνήθη

▼B

κατοικία, σύμφωνα με τους οποίους κάθε άτομο, συμπεριλαμβανομένων των φοιτητών και την περίπτωση του άρθρου 5 παράγραφος 1 σημείο β) της παρούσας οδηγίας, θεωρείται ότι έχει τη συνήθη κατοικία του στη Δανία αν διαμένει στη χώρα αυτή επί ένα έτος ή 365 ημέρες σε χρονική περίοδο 24 μηνών.

Εντούτοις, για να αποφευχθεί κάθε διπλή επιβολή φόρου:

— όταν η εφαρμογή των κανόνων αυτών οδηγεί στο συμπέρασμα ότι ένα άτομο έχει δύο κατοικίες, η συνήθης κατοικία του ατόμου αυτού βρίσκεται στον τόπο στον οποίο διαμένουν ο/η σύζυγός του και τα τέκνα του,

— στις παρόμοιες περιπτώσεις, το Βασίλειο της Δανίας συνεννοείται με το άλλο ενδιαφερόμενο Κράτος μέλος ώστε να καθοριστεί ποιά από τις δύο κατοικίες πρέπει να ληφθεί υπόψη για την επιβολή του φόρου.

Πριν από την παρέλευση τριών ετών, το Συμβούλιο θα επανεξετάσει με βάση έκθεση της Επιτροπής την παρέκκλιση του αναφέρεται στην παρούσα παράγραφο και θα θεσπίσει, ενδεχομένως, μετά από πρόταση της Επιτροπής και βάσει του άρθρου 99 της συνθήκης, τα αναγκαία μέτρα που θα εξασφαλίσουν την κατάργησή της.

4. Τα Κράτη μέλη γνωστοποιούν στην Επιτροπή τις διατάξεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1 τη στιγμή που εκπληρώνουν τις υποχρεώσεις οι οποίες προβλέπονται στο άρθρο 10. Στη συνέχεια, η Επιτροπή ανακοινώνει τις διατάξεις αυτές στα άλλα Κράτη μέλη.

Άρθρο 10

Τελικές διατάξεις

1. Τα Κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες για να συμμορφωθούν προς την παρούσα οδηγία το αργότερο μέχρι την 1η Ιανουαρίου 1984. Ενημερώνουν σχετικά την Επιτροπή αμέσως.

2. Όταν η εφαρμογή της παρούσας οδηγίας παρουσιάζει στην πράξη δυσκολίες, οι αρμόδιες αρχές των ενδιαφερόμενων Κρατών μελών λαμβάνουν με κοινή συμφωνία τις αναγκαίες αποφάσεις λαμβάνοντας ιδίως υπόψη τις συμβάσεις και τις κοινοτικές οδηγίες για αμοιβαία συνδρομή.

3. Τα Κράτη μέλη φροντίζουν να γνωστοποιούν στην Επιτροπή το κείμενο των ουσιωδών διατάξεων εσωτερικού δικαίου που θεσπίζουν στον τομέα που διέπεται από την παρούσα οδηγία.

4. Κάθε δύο χρόνια η Επιτροπή, μετά από διαβουλεύσεις με τα Κράτη μέλη, υποβάλλει έκθεση στο Συμβούλιο και στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο σχετικά με την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας στα Κράτη μέλη, ιδίως όσον αφορά την έννοια της «συνήθους κατοικίας» και προτείνει τις απαραίτητες κοινοτικές διατάξεις προκειμένου να εγκαθιδρυθεί τελικά ενιαίο σύστημα σε όλα τα Κράτη μέλη.

Άρθρο 11

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα Κράτη μέλη.

▼B

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Κατάλογος των φόρων που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 δεύτερη περίπτωση

ΒΕΛΓΙΟ

— Taxe de circulation sur les véhicules automobiles
(Arrêté royal du 23 novembre 1965 portant codification des dispositions légales relatives aux taxes assimilées aux impôts sur les revenus — Moniteur belge du 18 janvier 1966)
— Verkeersbelasting op de autvoertuigen
(Koninklijk besluit van 23 november 1965 houdende codificatie van de wettelijke bapalingen betreffende de met de inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen — Belgisch Staatsblad van 18 januari 1966)

ΔΑΝΙΑ

— Vaegtafgift af motorkøretøjer m.v. (Lovbekendtgoerelse Nr. 658 af 28 december 1977)

ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΓΕΡΜΑΝΙΑ

— Kraftfahrzeugsteuer (Kraftfahrzeugsteuergesetz — 1979)
Kraftfahrzeugsteuer — Durchführungsverordnung — 1979

ΕΛΛΑΔΑ

— Τέλη κυκλοφορίας (N. 2367/53 ως ισχύει σήμερα)

ΓΑΛΛΙΑ

— Taxe différentielle sur les véhicules a moteur
(Loi N° 77-1467 du 30 décembre 1977)
— Taxe sur les véhicules d'une puissance fiscale supérieure à 16 CV immatriculés dans la catégorie des voitures particulières
(Loi de finances 1979 — Article 1007 di Code Général des lmpôts)

ΙΡΛΑΝΔΙΑ

— Motor Vehicle excise duties
(Finance (Excise Duties) (Vehicles) Act 1952 as amended, and Section 94, Finance Act, 1973 as amended)

ΙΤΑΛΙΑ

— Tassa sulla circolazione degli autoveicoli
(TU delle leggi sulle tasse automobilistiche approvato con DPR n. 39 del 5 febbraio 1953 e successive modificazioni)

ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ

— Taxe sur les véhicules automoteurs
Loi allemande du 23 mars 1935 (Kraftfahrzeugsteuergesetz) maintenue en vigueur par l'Arrêté Grand-Ducal du 26. 10. 1944, modifiée par la Loi du 4 août 1975 et les Règlements Grand-Ducaux du 15 septembre 1975 et di 31 octobre 1975

ΚΑΤΩ ΧΩΡΕΣ

— Motorrijtuigenbelasting (wet op de motorrijtuigenbelasting 21 juli 1966, Stb 332 — wet van 18 december 1969/Stb 548)

ΗΝΩΜΕΝΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ

— Vehicle excise duty (Vehicles (Excise) Act 1971)